

بررسی تطبیقی زن در اشعار جبران خلیل جبران و ملک الشعراء بهار امیر فرهنگ نیا^۱، فاطمه پورادی^۲

۱- استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید بهشتی

چکیده

نقش زنان در جامعه آنقدر حائز اهمیت می باشد که می توان گفت که زنان در تمامی حوزه ها از جمله سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، هنری و... را تحت الشعاع خود قرار می دهند. سابقه حضور زنان در جامعه سابقه ای دیرینه در ادبیات سراسر جهان دارد. جبران خلیل جبران و ملک الشعراء بهار در اشعار خود به زن نگاه ویژه ای دارند. نگرش شاعرانی همچون بهار به زنان در دوره مشروطه که برای زنان اهمیتی قائل نبودند، بسیار حائز اهمیت می باشد. برای اولین بار مضامین شعری در دوران پس از مشروطه مسائل حقوق زنان و شخصیت و انسانیت زنان مطرح شده است. ملک الشعراء بهار از یک نگاه، دارای تفکرات سنتی در مورد زن دارد از جمله اصلاح ناپذیر بودن زنان، فتنه گر بودن آنان و... اشاره کرد و از نگاه دیگر جزء نخستین شاعران ایرانی است که مدافع آزادی زنان است. و در اشعارش به صورت فراوان از اهمیت زنان در تربیت فرزندان، ستایش زنان برجسته، فراگیری علم توسط زنان و... به چشم می خورد. جبران در زندگی شخصی اش با زنان بسیاری در ارتباط بوده است، که موارد آن در آثارش موجود است. اشعار و متون و نقاشی های برجای مانده از جبران خلیل جبران گویای این حقیقت است که ایشان با اختصاص دادن بخشی از عظیمی از آثار خود به موضوع زنان، رسالت خود را در ترسیم نقش بی بدیل آنان تا حدودی به انجام رسانده است. در این مقاله دیدگاه جبران خلیل جبران و ملک الشعراء بهار درباره زنان به روش توصیفی تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته است.

واژگان کلیدی: شعر فارسی، شعر عربی، ملک الشعراء بهار، جبران خلیل جبران، زنان.